

Sygn. akt III CSK 59/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku A.A.
przy uczestnictwie [...] o ustanowienie drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 czerwca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki M.O.
od postanowienia Sądu Okręgowego w N.
z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt III Ca .../15,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek wnioskodawczyni o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w sprawie o ustanowienie drogi koniecznej oddalił apelację uczestniczek Z.H., M.O. i Z.S. od postanowienia Sądu Rejonowego w Z. z dnia 13 sierpnia 2015 r.

Uczestniczka M. O. wniosła skargę kasacyjną, wskazując na zagadnienia prawne dotyczące oceny stopnia uciążliwości służebności drogi koniecznej dla działki obciążonej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wprawdzie skarżąca powołała się na przyczynę kasacyjną określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. na oczywistą zasadność skargi, jednak z wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia jednoznacznie wynika, że przyczyną tą mogą być dwa istotne - zdaniem skarżącej - zagadnienia prawne.

Pytania sformułowane przez skarżącą, które opisują te zagadnienia, nie mają jednak charakteru prawnego; dotyczą konkretnych, zasadniczo niepowtarzalnych okoliczności faktycznych sprawy i ich oceny dokonywanej w kontekście art. 145 k.c. Ocena ta należy jednak do Sądów *meriti* i została dokonana. Dotyczy to wszystkich przedstawionych aspektów, tj. uciążliwości służebności, jej wpływu na zagospodarowanie działki obciążonej, powstanie dodatkowych utrudnień itp.

Należy poza tym pamiętać, że zagadnienie prawne jako przyczyna kasacyjna powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, natomiast nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia (por. np. postanowienie Sądu najwyższego z dnia 11 kwietnia 2014 r., V CSK 66/14, „Palestra” 2014, nr 11-12, s. 126).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 1 w związku z art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.

kc

jw